

tallet af Postbudene i Kjøbenhavn, der i 1871—72 var 81, nu er naaet til 209. At Besørgelsen ogsaa i andre Henseender kræver Udgifter, samtids med at Postbudenes Antal forøges, er klart; der skal jo Rekviziter og meget Andet til. Det er altsaa de to Conti, paa hvilke Postvæsenets Udgifter ere stegne, og dertil kan jeg føie, at der for Postvæsenets Vedkommende er gjort ganske overordentligt Meget til Forbedring af Postlokalerne i en stor Del af Landet, nemlig i Kalundborg, Storehedinge, Svendborg, Faaborg, Bogenfse, Odense, Horsens og Thyted. Under en saadan Udvikling af Forholdene er det ganske klart, at man ikke kan vente sig noget overordentligt Hovedresultat ud af Statens Postbesørgelse, men det turde dog være temmelig ubilligt at sige, at der er en Stagnation i alle disse Forhold. Det ærede Medlem behreidede Postbestyrelsen, at man ikke itide havde optaget Konkurrencen med By- og Høstelegrafen, og mente, at det nu vilde være for silde, og at det var til stor Glæde for Postvæsenet, at man ikke havde gjort det. Det ærede Medlem citerede ikke ganske npiagtig, naar han sagde, at Takten for Udbringelse af Breve ved By- og Høstelegrafen er 3 Dre, idet den nemlig varierer efter Omstændighederne fra 1—3 Dre. Jeg vil imidlertid udtale som min Overbevisning, at selv om Postvæsenet vilde gaa ind paa at nedsette Takten for Udbringelsen af Breve i Byen — derved maatte naturligvis følge hele den øvrige lokale Udbringelse paa Landet og i Kjøbstæderne; man vilde naturligvis der forlange de samme Takter som for Kjøbenhavn, og naar man i Kjøbenhavn tilbød Udbringelsen af Bybreve eller lokale Breve, vilde Følgen altsaa blive, at baade Kjøbstæder og Land vilde forlange det Samme — vilde man slet ikke derved opnaa noget Bæsentligt, thi det er efter min Mening ganske klart, at et saadant Skridt vilde blive imødegaaet af By- og Høstelegrafen med en yderligere Nedsettelse, derom kan der ikke være Tvivl. Hvad der er af Vigtighed, er, at man derved vilde opgive Fjerdedelen af den nuværende Indtægt af den lokale Postbesørgelse, og det vilde udgjøre et ikke ganske ringe Beløb. Naar der nu spørges, hvorledes det kan være, at By- og Høstelegrafen kan lade udbringe Breve til en meget billigere Takt end Postvæsenet, ja, saa ligger det jo væsentlig i Bestaffenheden af den Maade, hvorpaa denne Forretning besørges. Medens her Forretningen kombineres med en anden Udbringelse, nemlig af Telegrammer, besørges den hele Forretning ved Børn, men det er en Udbringelsesmaade, der inde-

holder for ringe Garanti til, at man skulde forlange, at det kongelige Postvæsen skulde adoptere en saadan Forretningsmaade. Det er jo klart, at Udbringelse ved Børn i et stort Omfang ikke giver nogen paalidelig Garanti for en virkelig fornuftig Besørgelse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold Takten for den lokale Besørgelse staar til lignende Besørgelse i andre Lande, skal jeg anføre, at i Danmark koster et Brev, som bekendt, 4 Dre, i Tydsffland 5 Pf., det er omtrent det Samme, og i Frankrig 15 Centimer, det er 11 Dre. Jeg synes altsaa ikke, at vi i den Henseende adskille os paa en uheldig Maade fra andre Lande. Dersom man i Kjøbenhavn vilde — det er blot et Tankexperiment, jeg fremstiller for de Herrer — nedsette Takten for Udbringelse af Bybreve fra 4 til 3 Dre, vilde Følgen deraf være, at der, for at Postvæsenet skulde have den samme Indtægt deraf som nu, vilde forlanges en Forøgelse i Korrespondancen af en Million Breve. Jeg tror, det vilde være urigtigt at vente en saadan Forøgelse, og det er en Selvfølge, at under saadanne Omstændigheder vilde Korrespondancen maatte medføre en Forøgelse af Buddenes Antal. Naar det ærede Medlem dolerede over, at vi ikke heri Landet, i Lighed med, hvad han havde truffet i Udlandet, havde indført den Foranstaltning, at Postvæsenet besørgede Bengeopkrævning og Præsentation af Brevler, fort jagt, det, man i Tydsffland samler under det Navn Postopkrævninger, saa skal jeg sige det ærede Medlem, at Forarbejderne til Indførelsen af dette System have for Postvæsenets Vedkommende været udførte allerede for 2 Aar siden; men Sagen har ikke kunnet gennemføres, fordi Lønningssloven ikke har kunnet gennemføres, idet man derigennem skulde have den Forøgelse af Personalet, som var nødvendig, for at disse Foranstaltninger kunde gennemføres. Men, siger det ærede Medlem, det ligger i den Forandring, som i sin Tid skete med hele Postvæsenets Organisation, den uheldige Forandring, at Postvæsenet fra at være en særlig og selvstændig Institution under Finantsministeriet blev overført til Indenrigsministeriet som hørende under dettes 2det Departement. En af Grundene, hvorfor denne Forandring skulde være saa særlig uheldig, var da den, at Postbestyrelsens Personale ikke længer var postalisk uddannede Mænd, men at samtlige Indenrigsministeriets Embedsmænd avancerede mellem hverandre, saaledes at de fra de andre Kontorer gaa over til Postvæsenet uden iforveien at have nogen Uddannelse deri. I den Henseende skal jeg oplyse, at foruden Gene-